

Jeg siger det bare, fordi jeg synes, det er lidt ærgerligt at have en debat, der går på præmisser, som er åbenbart faktuelte forkerte.

Så vil jeg godt henholde mig lidt til hr. Thor Pedersens tese om, at de kommuner, der i særlig grad er gode til at få folk i arbejde, bør have en belønning via et udligningskriterium, og modsat at de kommuner, der ikke er i stand til det, skulle straffes. Jeg vil så sige det med en fortid i Kolding Kommune, som er et af højvækstområderne i Danmark. Det er den, bl.a. fordi der har været en dygtig politisk ledelse – jeg har jo selv deltaget i den – men det er da også af andre åbenbare grunde, nemlig at den ligger ved Danmarks største vejkruds. Man skal opføre sig temmelig aparte som bystyre i det område for ikke at få en solid vækst. Derfor har hele området det uanset politisk farve.

Hvis man nu var valgt i Nakskov, som ligger et sted, hvor der ikke er samme dynamik af en række geografiske grunde, og fordi man har mistet et skibsværft, hvis man så oven i de her objektive og forskellige vækstmuligheder lægger et kriterium, der gør, at højvækstområdet præmieres yderligere, mens lavvækstområdet kommer til at betale på det kriterium, som hr. Thor Pedersen foreslår, er man da først for alvor med til at bidrage til at forøge de dramatiske forskelle, der i forvejen er. Det vil jo betyde en udligning, der ikke – som det, der foregår her – betyder, at vi udligner mellem dem, der har meget, og dem, der har lidt; det betyder, at vi yderligere polariserer samfundsudviklingen.

Er det Venstres standpunkt i udligningsdebatten, at vi skal skrue et udligningskriterium sammen, der er med til at forstørre forskellene i vækst og i udviklingsmuligheder i Danmark? Så må jeg svare, at så er det klart, at vi ikke kan blive enige.

Jeg glemte i øvrigt før at kvittere for hr. Torben Rechendorffs tilsagn om en cykeltur. Det ser jeg frem til.

Formanden:

Jeg tror, sådan som debatten forløber, at jeg allerede nu må sige, at jeg agter at holde middagspause mellem kl. 18 og kl. 19.

(Kort bemærkning).

Vibeke Peschardt (RV):

Jeg vil først sige til hr. Jens Kirk, der efterlyste den del af argumentationen, som jeg glemte omkring Ringkøbing Amt, at grunden til, at også Ringkøbing Amt går ind på en fjerdeplads

som sponsor i det her nulsumsspil, kan man sige, med omfordeling imellem kommunerne, jo er, at væksten i Danmark foregår i Vestdanmark, og at Ringkøbing Amt med hensyn til arbejdsløshed og andre ting har en meget positiv fremgang, altså en nedgang i arbejdsløsheden. Det vil sige, at der virkelig er vækst i Ringkøbing Amt, og derfor kan man flytte penge fra den del af landet til en anden, nødlidende del af landet, typisk Københavns Kommune.

Så vil jeg sige til hr. Schmidt om vejkriteriet, at jeg synes, hr. Schmidt leverede det bedste bevis for, at det kriterium er slidt op, ved at sige, at man har modtaget penge til veje uden at bruge dem, og så lægger hr. Schmidt en hel masse andre ting ind i vejkriteriet, som sådan set ikke hører til dér.

Endelig må jeg sige til hr. Klaus Hækkerup, der nævnte Søllerød Kommune og Søllerød Kommunes skatteligning, at jeg ikke er klar over, hvad der er blevet sagt af borgmesteren i Søllerød Kommune om skatteligningen, men jeg har et meget tæt kendskab til, hvad der foregår i den kommune, da jeg sidder i kommunalbestyrelsen, og jeg ved, at skatteligningen inden for de sidste tre år er blevet forbedret ganske kraftigt og med flere medarbejdere; derfor må jeg afvise, at man ikke skulle gøre noget ved det fra den kommunes side.

(Kort bemærkning).

Thor Pedersen (V):

For tredje gang vil jeg over for hr. Søvnald præcisere det, som spørgsmålet drejer sig om, når vi taler om ledighed, i hvert fald i relation til det spørgsmål, jeg stillede: Det drejer sig ikke om, som hr. Søvnald siger, hvorvidt ledighed skal være et kriterium eller ikke skal være et kriterium. Nej, det er, hvordan det virker, hvis man afskaffer ledigheden, for vi siger, at det fornemste da er at få folk i arbejde, og her er det klart, at der er kommuner, der har mange ledige, og nogle, der har få, og det er ikke det, at man har få, man skal præmiere.

Næ, jeg taler om de kommuner, der har ledige, men som beslutter selv at finansiere at få dem i arbejde, altså som selv siger: Nu vil vi gøre en særlig indsats for, at folk kommer i arbejde, og det skal vores skatteydere være med til at betale, og hvor det så er lykkedes, fordi man betaler en høj pris.

Der spørger jeg så: En sådan kommune, der selv har betalt, hvordan bliver den behandlet i det foreliggende forslag? Ja, den bliver behand-